

til Forhandling paa et andet Sted, herom skal jeg ikke udtale mig, men naar jeg omtaler Sagen, er det, fordi de Penge, der er samlet ind blandt Landboerne, og som vist beløber sig til omkring 12,000 Kr., ved denne Fremgangsmaade har faaet en saadan Anvendelse, at jeg frygter for, de er spildte, og saa skal der noget yderligere til for at erstatte dette Beløb; denne Fremgangsmaade har altsaa ikke vist sig at være heldig.

De Foranstaltninger, der er foreslaaet ved Glostrup, Taastrup og Hedehusene Stationer, er sikkert i meget høj Grad paa-krævet. Jeg har haft Lejlighed nok til at se, hvorledes Tilstanden er paa disse Steder, og Planerne i deres Helhed med Passager efter Omstændighederne under eller over Jernbanelegemet er vist rigtige nok, men der næres fra mange Hold, ogsaa blandt Personer, der arbejder ved Statsbanerne, Tvivl om, hvorvidt man ikke arbejder for kostbart ved Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger. Det er en almindelig Opfattelse blandt dem, der ikke er Ingeniører ved Statsbanerne, at Ingeniørerne er meget kostbare. Jeg nævner dette for meget at henstille til den højt-ærede Minister at tage denne Sag under saa nøje Overvejelse som muligt. Der skulde dog ikke ofres mere end nødvendigt for Formaalets Skyld. Jeg tror, at det vilde være rigtigt, om den ærede Minister fremdeles vilde give Meddelelse om, hvorledes de nye, store Lokomotiver virker, og hvorledes det forholder sig med deres Vedligeholdelse. Der har jo ogsaa været rejst Tvivl om, hvorvidt man paa dette Omraade ikke er gaaet noget for vidt, og det Spørgsmaal er fremsat, om ikke disse store Lokomotiver var noget anstrengende i flere Henseender, ogsaa anstrengende for Banelegemet. Jeg ved nok, at dette er blevet modsagt, men fra andre Sider har man dog fastholdt, at det virkelig var Tilfældet.

Der næst vil jeg bede Ministeren for offentlige Arbejder, eller maaske snarere Finansministeren, give Oplysning om, hvorledes det stiller sig med det Bidrag, Københavns Kommune skal yde i Anledning af Forandringerne ved Københavns Bane-gaardsforhold, og hvad der staar i Forbindelse dermed. Efter hvad jeg har erfaret, hersker der nogen Tvivl om, hvor-

ledes disse Udbetalinger skal falde. Det er tidsnok at besvare dette Spørgsmaal under den senere Finanslovbehandling, men jeg har dog fundet det rigtigt at nævne det allerede nu.

Til den ærede Indenrigsminister vil jeg rette det Spørgsmaal: Hvorledes forholder det sig med Hillerød Postgaard? Pladsforholdene ved Postbygningen i Hillerød bliver mere og mere utilstrækkelige, og jeg har Grund til at tro, at Spørgsmaalet er taget under Overvejelse, Ministeren vil maaske ved Lejlighed give Oplysning herom.

Jeg vil spørge den ærede Kultusminister — det er muligt, at det skyldes en Fejls huskning eller anden Fejl fra min Side —, hvornaar Højskoleloven, og hvad dermed staar i Forbindelse, kommer til Revision. Jeg beder den ærede Minister ved Lejlighed udtale sig derom.

Den ærede Finansminister, eller maaske er det Forsvarsministeren, maaske dem begge, vil jeg spørge, om Forslag til Lov om en Hædersgave til Veteranerne fra 1864 bliver fremsat i denne Rigsdagssamling eller i næste. Jeg har nogen Tvivl om, hvilket Tidspunkt der er det rigtige, om det bør forelægges i denne Samling eller først i næste. Kommer det først i næste Samling, naar vi vel nær op mod den Termin, hvor jeg mener, Hædersgaven bør falde; thi ligesom Hædersgaven til Veteranerne fra 1848 faldt pr. 1. Januar, saaledes mener jeg ogsaa, at Hædersgaven til Veteranerne fra 1864 bør falde pr. 1. Januar — 1914 —, men næste Efteraar vil man jo komme saa nær til denne Termin, at jeg har anset det for rigtigt nu at omtale denne Sag.

Jeg har endnu et Spørgsmaal, som jeg kom til at forbigaa i en tidligere Forbindelse, og som jeg efter Sagens Natur ikke kan vente noget som helst Svar paa. Det angaar Trontalens Udtalelse om de Lovforslag, som den ærede Justitsminister vil forelægge til den endelige Gennemførelse af Retsreformen. Jeg nævner dette for at pointere min gamle Opfattelse og for at udtale, at jeg er en bestemt Modstander af denne Retsreform, og at jeg haaber, den aldrig bliver gennemført; ikke alene af Hensyn til de 2 Mill. Kr., hvormed den vil fordyre Budgettet, skønt det tillægger jeg end-ogsaa ganske overordentlig Betydning, men